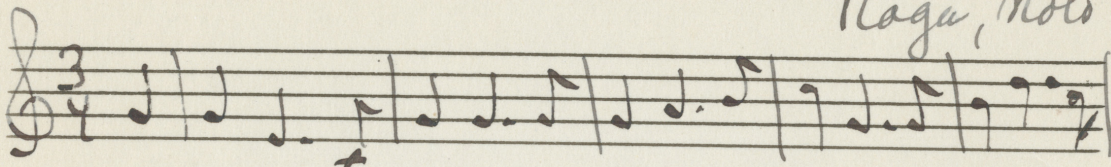
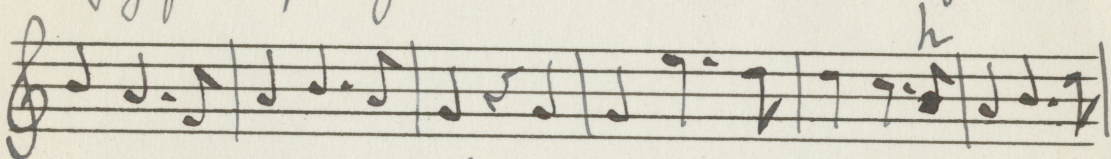


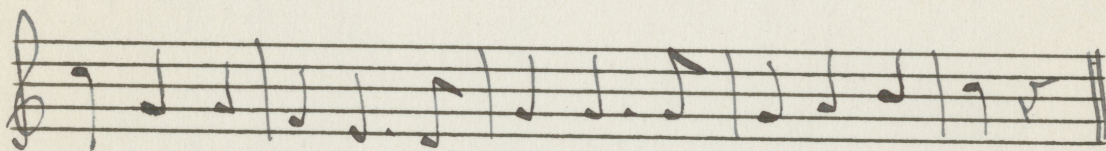
Naga, Noto



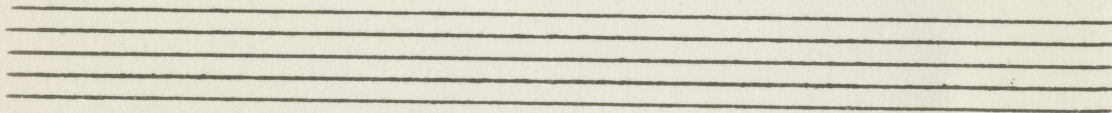
Jag fann uppå jorden i kallaste norren en gosse så



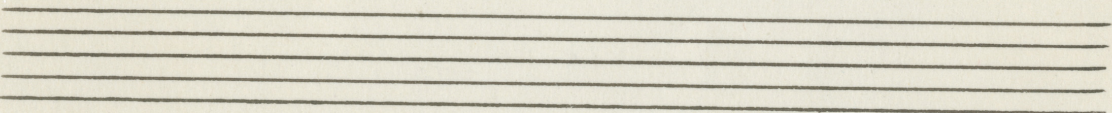
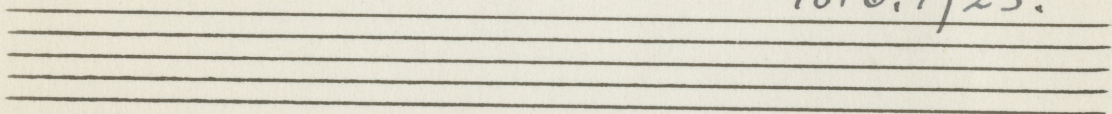
skön och på kärled så rik. Han var bland de vackraste gossar på

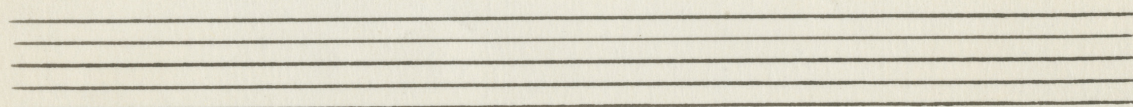
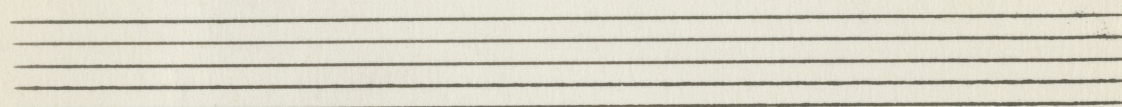
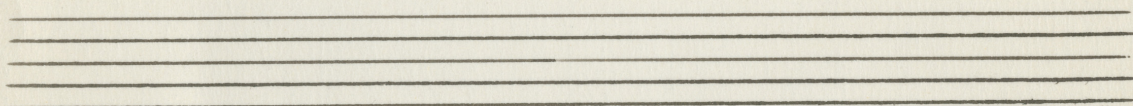
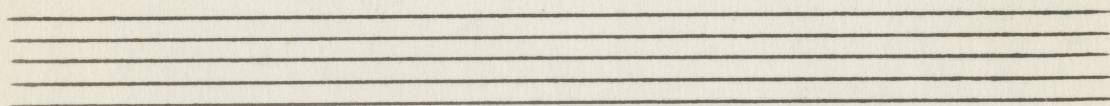
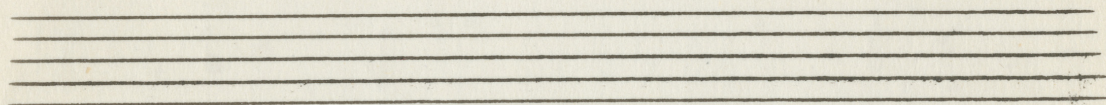
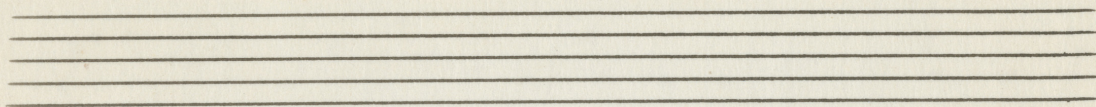


jorden, jag många har älskat, men ingen dess lik.



18. 6. 1923.





1. Jag fann uppi jorden
i kallaste Norden

en gosse så skön och en kärlek så rik,
Han var bland vackraste
gossar på jorden.

Jag mången har älskat, men ingen dess lik.

2. Men flickan var trogen mot den som var trofast,
hon var ej listig, bar falskhet och svek,
Hon hade en gosse, som till sig had friat,
men gossen var falsker och troheten svek.

3. Sen var det om sommarn och gossen for borta;
han glömde att skriva till Kärestan sin.
Men då tänkte flickan uti sitt hjärta:
Kommer en annan, så skall han bli min.

4. Jag vågade komma i sällskap med henne
 just i den tiden hon ensam var,
 men det jag ej visste, fast henne jag kysste:
 jag trodde hon hade sin älskade kvar.
5. Men hon till mig sade, att hon ej hade
 den älskaren mer: "Visst det är nu slut",
 Men hur hon sig vände, att kärleken brände!
 Hon var ju en älsklung, det vet ni förut.
6. Ja, nu blir det roligt, nu börjar vår kärlek.
 Vi lägo tillsammans och smekte varann.
 Ja, jag kan ej säga, vad kärleken brände!
 De kysisar hon gav mig, de voro så mång.
7. Sen var det om hösten, när gossen var hemma,
 han gick nu som vanligt till kärestan sin.
 Men då hade flickan satt tro till en annan.
 Hon språkar med honom, men släpper ej in.

8. Då tänkt jag försöka min kärlek föröka;
 jag språka med henne så bra som förut.
 "Det tänkte jag aldrig, att dig övergiva,
 jag ville blott pröva, hur trogen du var."

9. Men flickan blev irren: "Vad skall jag nu göra?
 Nu har jag två fästmän, och en skall jag ha"
 Ja, hur hon sig vände, så kärleken brände
 "Vad är det som fattes? Jag älskar dig ej!"

10. Jag blev nu förskjuten precis på minuten.
 "Det tänkte jag aldrig du göra skull mig!"
 Jag blev bedragen och likasom slagen.
 "Nu älskar jag ingen, om jag ej får dig!"

11. Sen kommer hon åter, jag henne för låter.
 Hon hade funderat och ångrade sig:
 "Om du ej är ledsen, min kärlek står åter
 till dig liksom fördom. Jag älskar blott dig!"

12. Nu har jag min flicka och lever med henne,
tillsammans med henne i hopp och i tro.

Ja, hon är så vacker som blommor på ängen,
när som den blomstrar och står i sin skrud.

13. Dig har jag funnit och dig har jag vunnit,
det är det bästa av allt på vår jord,
ty när som man får den vän som man älskar,
då lever man varmt i den kallaste nord.